ततो देवस्मितावासगृहद्वारम् उपागतां
तां शुनी शृङ्खलाबद्धा रुरोध अपूर्वरोधिनी । 118
ततो देवस्मिता दृष्ट्वा सा तां प्रावेशयत् स्वयं,
किम् आगता स्याद् एषा इति विचिन्त्य प्रेष्य चेटिकां । 119
प्रविष्टा च आशिषं दत्वा कृत्वा व्याजकृतादरां
सा तां देवस्मितां साध्वीं पापा प्रव्राजिका अभ्यधात् । 120
सदा एव त्वद्दिदृक्षा मे भवत्यू, अद्य पुनर् मया
स्वप्ने दृष्टा असि, तेन अहम् उत्का त्वां द्रष्टुम् आगता । 121
भर्त्रा विनाकृतां त्वां च दृष्ट्वा मे दूयते मनः,
प्रियोपभोगबन्ध्ये हि विफले रूपयौवने । 122
इत्यादिभिर् वचोभिस् तां साध्वीं विश्वास्य सा अचिरं
आमन्त्र्य च अयायी तावद् गृहं प्रव्राजिका निजं । 123
द्वितीये ऽह्नि गृहीत्वा च मरिचक्षोदनिर्भरं
मांसखण्डं पुनः सा तद् ययौ देवस्मितागृहं । 124
द्वारशून्ये ददौ तस्यै मांसखण्डं च तत्र तं,
सा अपि तं भक्षयामास सद्यः समरिचं शुनी । 125
ततो मरिचदोषेण तस्या दृग्भ्याम् अवारितं
अश्रु प्रववृते, तस्याः प्रस्नौति स्म च नासिका । 126
सा अपि प्रव्राजिका तस्मिन् क्षणे देवस्मितान्तिकं
प्रविश्य तत्कृतातिथ्या प्रारेभे रोदितुं शठा । 127

Digitized by Google